

Krajská soutěž Vysočiny byla zahájena v neděli 15. října úvodním kolem. Počasí šachům tentokrát příliš nepřálo, neboť podle předpovědi měla denní teplota vystoupat přes 20 stupňů. Kdo by nechtěl využít zřejmě posledního krásného víkendu k jiným aktivitám, než jsou šachy? Přesto náš kapitán Kamil Svoboda již v týdnu hlásil, že má tentokrát více zájemců o start v zápase než je 8 šachovnic, což po loňských špatných zkušenost s docházkou na zápasy kvitoval s povděkem.

Z Wikipedie jsem zjistil, že pojmenování obce je rodu ženského, čísla jednotného a genitiv zní Cejle. Místní jméno vzniklo z německého slova zeile, což je v překladu řádka, čára, případně ulice nebo třída a je odvozeno podle toho, že domy byly postaveny v řadě. Budeme tomu tedy věřit, ostatně Ivan Kovács, (který, jak se dozvíte později měl dost času na pořízení fotografií) to na jedné z nich rovněž zjistil. Kapitánem Kamilem Svobodou bylo určeno, že mými spolucestujícími do auta budou Standa Mezlík, Tomáš Košut, který k nám před sezónou přestoupil z Náměště nad Oslavou a Šárka Volaninová, hostující ze Světlé nad Sázavou. Šárku znám od jejich dětských let, kdy pravidelně hrávala Ligu Vysočiny mládeže a úspěšně reprezentovala Kraj Vysočinu na mistrovstvích České republiky. Nyní je z ní již takřka 18-letá pohledná slečna studující gymnázium a velmi dobrá šachistka, jak konec konců prokázala i v nedělním zápase.

Do obce Cejle jsme dojeli s druhým řidičem Ivanem Kováčsem prakticky současně a s velkým časovým předstihem, kterého využil Ivan k tomu, že nás podrobně poinformoval o svých sobotních houbařských úspěších a dále o tom, která jejich rodina obývala budovu staré školy v Dalešicích, kde býval jeho otec řídícím učitelem, neboť mu budova, kde jsme následně hráli, onu školu připomínala. Domácí šachisté se začali scházet cca 15 minut před začátkem, ale hrací materiál a hodiny již měli vzorně připraveny a utkání tedy začalo s úderem deváté hodiny.

Jak už jsem výše naznačil, cca za půl hodiny balil fidlátka právě Ivan Kovács. Jeho soupeř Jozef Bilka, hrající bílými kameny ho zatlačil do drtivé defenzivy, která vyústila ve ztrátu jezdce a následně vazba věže by znamenala další materiální ztrátu. To už si Ivan nechtěl nechat ukázat a s úsměvem na líci kapituloval. Já jsem sice měl dost práce se svoji partií, ale přesto jsem po očku sledoval sousední partii Libora Janáka s Jaromírem Neprašem. Libor postupně ztratil dva pěšce, což mu ovšem nebránilo, aby nabídnul soupeři remízu. Starší pán se byl poradit s kapitánem, ten mu sice doporučil hrát dál, ale senior s odůvodněním „abych to nezkažil“ po dalších několika tazích s dělením bodu souhlasil. Hurá... Na 8. šachovnici se snad po desetileté pauze objevil v opět v našich řadách Martin Žák. Přiznám se, že jsem měl z jeho aktuální formy poněkud obavy, byť šachový svaz přidělil Martinovi jeho historické ELO 1661 bodů. Martin mě však příjemně překvapil, neboť svého soupeře Petra Smolu vyškolil v královském gambitu učebnicovým způsobem a hrál velice odpovědně a soustředěně.

Další remíza byla následně zapsána na 2. šachovnici v partii našeho zástupce kapitána Tomáše Košuta s Ondřejem Chábem. Ve vyrovnané pozici nechtěl ani jeden ze soupeřů riskovat případnou prohru. Tu jsme ovšem zaznamenali na 1. šachovnici, kde hrál černými náš Standa Mezlík s nejsilnějším hráčem domácích (ELO 2053) Vlastimilem Karbanem. Standa s ním sice nemá špatnou bilanci, nicméně tentokrát byl na výši domácí šachista a poměrně s přehledem partii vyhrál.

V této chvíli se tedy domácí ujali vedení 3 : 2, přesto jsme ale nepropadali panice, neboť v dalších partiích jsme stáli velmi nadějně. Jako první přinutil soupeře Zbyňka Cvacha ke kapitulaci černými figurami hrající Tomáš Zelený. Ten se bránil londýnskému systému a po brzké výměně dam na „b“ sloupci dostal lepší koncovku s tlakem po sloupci „a“. Soupeř se rozhodnul partii zkomplikovat obětí pěšce v centru za účelem otevření pozice, nicméně v dalším průběhu hry Tomáš ještě získal slabého pěšce c3 a vytvořil spojenou dvojici pěšců na třetí řadě, čemuž soupeř již nedokázal čelit. Partii Tomáše Zeleného si můžete přehrát [zde](#). Na 4 : 3 pro nás zvýšila Šárka Volaninová v partii s Alešem Vondrou. Hrála se Pircova obrana, kterou černý nezvládl tak, aby udělal slovinskému šachistovi Vasju Pircovi radost a pokusil se situaci řešit nabídkou remízy již brzy po zahájení. Tuto nabídku naše hráčka odmítla, pak ale ve zhruba vyrovnané pozici předložila soupeři nabídku smíru sama, což by nám jistilo celkovou výhru v zápase. Po poradě s kapitánem domácí hráč vzhledem k vývoji zápasu nabídku odmítnul, ale neudělal dobře. Po několika tazích se od šachovnice ozvalo soupeřovo zaúpění doprovazené hlasitým „já jsem ale b...c“!!

Důvodem tohoto pejorativního označení sebe sama byla skutečnost, že Aleš Vondra ztratil figuru a partii vzdal. Konečnou výhru 5 : 3 jsem pečetil já černými s Ludškem Velcem. Myslím, že se mi partie docela povedla a k přehrát si ji můžete

[zde](#)

Úvodní utkání nového ročníku Krajské soutěže tedy pro nás dopadlo úspěšně. V dalším kole, které bude sehráno 5. listopadu přivítáme v domácím prostředí hotelu Atom od 9:00 hodin šachisty Gambitu Jihlava „D“.

Něco málo z historie obce obsahuje informační tabule na návsi.

Libor Janák před "Kulturním zařízením" kde byla hrací místnost.

My u šachovnic: Standa, Tomáš, Tomáš, Šárka, Mirek, skrytý Libor a Martin.

Poslední úpravy figur těsně před zahájením zápasu a jde se na to.

SŠK Cejle – ŠK Caissa Třebíč „C“ 3 – 5

Napsal uživatel Miroslav Michálek

Pondělí, 16 Říjen 2017 09:21 - Aktualizováno Pondělí, 16 Říjen 2017 19:27

Rozhodčí Ondřej Cháb rozhodnul, že telefony byly odloženy ve vedlejší kuchyňce.